

NHÂN NGƯỜI BÊN RỪNG ÂY

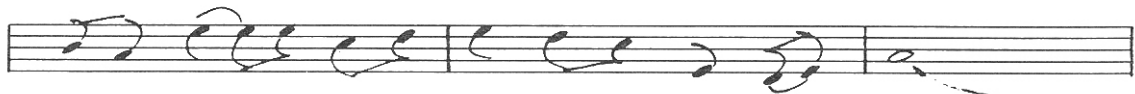
Nguyễn Đức Quang

Này, anh PHỤC QUỐC QUÂN đứng bên rừng chiều tã vọng hưởng mát

về xóm làng xa mờ xa... Giấc về đôi heo hút như nền khuya

lun bác Có bao người khóc trong đêm trường lặng sâu ....

Người đi đời gió sương có thiệt gì phù hoa, Cuộc chiến âm

thâm, bên đèo hoang, ngọn phở, Ngã nao cõn quân cướp nghe trái

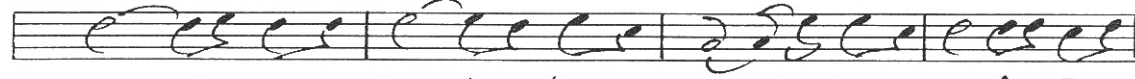
tim ghen uất, vượt nhẹ mũi súng anh hôn người bạn thân

Đêm nao, súng nổ xé mây mù Đă-Lạt âm u, bao xác quân

thư bên rào tiêu khu, bao nỗi kinh hoàng chấn động sài

lang, Bến Tre Xuân ây, chiến thắng rộn rāng, phá nát trại giam, Ôi Trời xanh

cũng ngưỡng phục, bāng hoāng.... Người đi ngoài vẫn mở, vẫn mở

về một ngày Lòng có khác gì muôn người trong rừng ấy, Gặp

nhau hội trũng viên bên bếp rơm đān ấ, Tâm tình

đây xin hiến trọn, người Phục Quốc Quân ....

Chiều nao, đường tiễn quân đi qua nhà mẹ già,
Mẹ nhường mắt nhòa sao đời con đẹp quá
Làn da rám nắng thân áo hai màu và
Dúi một lon muối, bao nhiêu là tình thương

Rừng sâu rạc mắt sáu tranh qua từng cạm bẫy,
Ngon gió đêm hè khô, rồ hôi, rịn má
Một lần diệt quân cướp, ôi chiến công rạng rỡ
Súng găm tia chớp thấy đến gần tự do...

Đêm nao, quân thù đã xua về
Còn tinh dầu nữa, dầu những ban bẻ
dầu đèn miếu cũ, dân đốt lúa vườn
May cây béc chạy, Thất Sơn, Bình Giả
chung ngã ba lòng
Bảo Định Phường Lâm
Rừng xanh xanh biếc bao con người liệt oanh

Người xa là những đêm những đêm dài thật dài
Nhà mát cơn bụi sao lòng như lửa cháy
Ngập hồn là bóng dang những lúy tre triền núi
Quay về nơi ấy, cũng chính nhờ người PHỤC QUỐC QUÂN...